

5. tanulmány

A hét pecsét

Január 26., szombat délután

Aki majd belép Isten városába, koronát helyeznek a fejére. Örömteli jelenet lesz, ezért közölünk senki sem engedheti meg magának, hogy lemaradjon róla. Jézus lábai elé helyezzük koronáinkat, és ismételten dicsőítjük az Ő szent nevét. Angyalok csatlakoznak a győzelmi énekhez. Megpengetik arany hárfáikat, és az egész menny a Bárányhoz intézett gyönyörű ének dallamaival telik meg. – *In Heavenly Places*, 216. o.

Az egész örökkévalóságban Krisztus keresztyét tanulmányozzák a megváltottak és erről énekelnek. A megdicsőült Krisztusban a megfeszített Krisztust fogják látni. Soha nem felejtik el, hogy Ő, aki hatalmával teremtette és fenntartotta a roppant tér megszámlálhatatlan világát, Isten szeretett Fia, a menny Felsege, akit kerubok és fénylő szeráfok gyönyörűséggel imádnak, megalázta magát, hogy felemelhesse az elbukott embert; hogy a bűn átkát és szégyenét, Atyja arcának elrejtőzését viselte, míg nem az elveszett világ szenvedése meghasította szívét, és kioltotta életét a Golgota keresztyén. A világegyetem örökké csodálni és imádni fogja Alkotóját, minden sors Bíróját, aki az ember iránti szeretetből letette dicsőségét, és megalázta magát. Amikor az üdvözültek Megváltójukra néznek, és arcán meglátják az Atya örök dicsőségét; amikor trónjára tekintenek, amely öröktől fogva mindörökké létezik, és felfogják, hogy országának soha nem lesz vége, lelkesen énekelni kezdenek: „Méltó, méltó a Bárány, akit megölték, és aki megváltott minket Istennek a maga végtelenül drága vérén!” – *A nagy küzdelem*, 651. o.

Isten országában nincs részrehajlás. Állást, rangot ott nem lehet kiérdemelni, kiosztásuk azonban mégsem önkényes. A jellem jutalma.

A korona és a trón az elért magaslatok jelképei, az önmagunk felett aratott győzelmeink jelvényei az Úr Jézus Krisztus kegyelme által.

Csak sokkal később, miután János szenvedéseiben való közösség által egygé vált vele, nyilatkozta ki az Úr Jézus, hogy milyen feltétel mellett lehet trónjához közeledni. Ő mondta: „Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékembe üljön velem, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az Ő királyiszékiben.” (Jel 3:21) Az áll legközelebb Krisztushoz, aki legtöbbet merített önfeláldozó szeretetéből. „A szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt.” (1Kor 13:4–5) Szeretet, amely a tanítványokat Urukhoz hasonlóan arra indítja, hogy embertársaik megmentéséért mindent feláldozzanak; hogy ezért éljenek, dolgozzanak és halálig síkraszálljanak. – *Az apostolok története*, 543. o.

Január 27., vasárnap – Az első pecsét feltörése

Mivel nem tudjuk Krisztus visszajövetelének pontos idejét, Isten azt parancsolja meg nekünk, hogy vigyázzunk. „Boldogok azok a szolgák, kiket az Úr, mikor hazamegy, vigyázva talál.” (Lk 12:37) Azok, akik vigyázva várnak az Úr érkezésére, nem hiú reménykedéssel várokoznak. Krisztus érkezésének a várása arra indít bennünket, hogy féljük az Urat, és féljünk a bűnre kiszabott ítéleteitől. Fel kell ébrednünk abból a nagy bűnből, amely abból áll, hogy visszautasítjuk a nekünk felajánlott irgalmat. Akik vigyázva várokoznak az Úrra, azok megtisztítják lelküket az igazságnak való engedelmeskedésükkel. Az éber vigyázást komoly munkálkodással kapcsolják össze. Mivel tudják, hogy az Úr az ajtó előtt áll, mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a mennyei lényekkel együtt munkálkodjanak a lelkek üdvösségéért. – *Jézus élete*, 634. o.

„Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának.” A vőlegény késése a csalódást, a látszólagos késedelmet szemlélteti, azt, hogy elmúlt az az idő, amikor az Urat várták. E bizonytalanság közben a felszínes és lagymatag hívők érdeklődése csakhamar alábbhagyott, és erőfeszítésük megcsappant. De azok, akiknek hite a Biblia megismerésén nyugodott, sziklán álltak, amelyet a csalódás hullámai nem

tudtak a lábuk alól elmosni. „Mindannyian elszunnyadának és aluvának.” Az egyik csoport közömbösen, hitét feladva, a másik csoport türelmesen, nagyobb világosságra várva. Mintha azonban a próba éjszakáján az utóbbiak lelkesedése és hitbuzgalma is kissé alábbhagyott volna. A lagymatagok és felszínesek pedig nem támaszkodhattak már testvéreik hitére. Mindegyikük egyedül állt vagy bukott. – *A nagy küzdelem*, 394. o.

Isten Fia, a Világosság és az Élet lejött a földre, hogy átölelje az egész világot, és magához vonzzon a Sátán uralma alatt álló minden emberi lényt. Ő hív: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.” (Mt 11:28–29) A kegyelem lehetével egyesíti önmagával mindazokat, akik hozzá jönnek. Pecsettjét, az Ő pecsettjét helyezi rájuk, a szent szombat iránti engedelmességük és hűségük jelét. – *Manuscript 104.*, 1897. szeptember 28.

Hamarosan megvívják az armageddoni csatát. Akinek öltözékén ott a felirat: királyok Királya és uraknak Ura, fehér lovon, tiszta fehér gyolcsba öltözve elővezeti az ég seregeit...

Meg fogják harcolni az armageddoni csatát, és ama nap egyiküket se találjon szunnyadva. Teljesen ébren kell lennünk, és mint az okos szüzeknek, legyen olaj az edényünkben a lámpásunk számára.

A Szentlélek erejének kell rajtunk nyugodnia, és az Úr seregeinek parancsnoka fog a mennyei angyalok élén állni, hogy irányítsa a csatát. Komoly eseményeknek kell még lejátszódnia előttünk. Harsonának kell harsona után harsannia, pohárnak pohár után kiürülnie a föld lakosaira. Fő fontosságú események állnak közvetlen előttünk. – *A Te Igéd igazság*, 7. kötet, 982. o.

Január 28., hétfő – A második és a harmadik pecsét

Önmagáról mondta Krisztus: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert.” (Mt 10:34) Ámbár a békesség Feje-

delme, mégis szakadás okozója lett. Ő, aki azért jött, hogy üdvösséget és reménységet hirdessen, és örömet ébresszen az emberek szívében, olyan küzdelmet nyitott meg, amely mély sebeket ejt, és erős szenvedélyeket gyújt fel. A következő szavakkal óvta követőit: „E világon nyomorúságotok leszén” (...) „kezeiket reátok vetik, és üldöznek titeket, adván a gyülekezet elé, és tömlöcökbe és királyok és helytartók elé visznek az én nevemért.” „Elárulnak pedig titeket szülők és testvérek is, rokonok és barátok is; és megölnek némelyeket ti közületek. És gyűlöletesek lesztek mindenki előtt az én nevemért.” (Jn 16:33; Lk 21:12,16–17)...

Ugyanaz a lelkület működik ma is zord eltökéltséggel a meg nem újult szívben, amely a sötét középkorban férfiakat és nőket száműzetésre és halálra ítélt; amely az inkvizíció válogatott kínzásait kieszelte; a Szent Bertalan-éj mézárulásait kitervezte és véghezvitte, és a smithfieldi tüzet gyújtotta. Az igazság története az elejétől végéig nem egyéb, mint a jó és a gonosz küzdelme. Az evangélium hirdetése e világon mindig ellenállás, veszély, veszteség és szenvedés közepette haladt előre. – *Az apostolok története*, 84. o.

Az emberek vad hajszát folytatnak a nyereszkedésért. Önzően szórakoznak, mintha nem is volna Isten, sem menny, sem pedig örök élet. Noé korában Isten azért figyelmeztette az embereket az özönvíz bekövetkezésére, hogy rádöbbenjenek gonoszságukra, és megtérjenek. Hasonlóképpen a Krisztus második eljövételéről szóló tanításnak is az a célja, hogy az embert kiragadja a földi dolgok hálójából, és ráirányítsa figyelmét az örök valóságokra, hogy meghallja, amikor meghívja asztalához...

A világnak létkérdés az evangélium megismerése. Az emberek éheznek Isten Igéjéért. Csak kevesen hirdetik az Igét tisztán, emberi hagyományoktól mentesen. Jóllehet a Biblia az emberek kezében van, mégsem részesülnek abban az áldásban, amelyet Isten részükre az Igében elhelyezett. Az Úr arra szólítja szolgáit, hogy vigyék el üzenetét az emberekhez. Az örök élet beszédét meg kell ismerniük azoknak, akik bűneik miatt a pusztulás határán vannak. – *Krisztus példázatai*, 228. o.

Azon a napon tömegek fognak vágyakozni Isten kegyelmének védelme után, amelyet oly sokáig semmibe vettek. „Ímé, napok jönnek, azt

mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg.” (Ámos 8:11–12) – *A nagy küzdelem*, 529. o.

Január 29., kedd – A negyedik pecsét jelenete

Angyalok tartják vissza azokat a szeleket, amelyeket egy mérges, ki-törni akaró ló jelképez, aki az egész földön végig vágta a rombolást és halált hagy maga után...

Izrael Istenének nevében mondom nektek, hogy láthatatlan angyali kezek tartanak vissza mindenféle ártó és elcsüggesztő befolyást, amíg mindazok el nem pecsételtetnek homlokukon, akik Isten félelmében és Istent szeretve munkálkodnak. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 409. o.

Sátán nem tarthatja fogva a halottakat, amikor Isten Fia életet ígér nekik. Egyetlen olyan lelket sem tarthat a lelki halálban, aki hittel fogadja Krisztus hatalmi szavát. Isten minden bűnben holt embernek mondja: „Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból!” (Eféz 5:14) Ez a szó örök élet. Ahogyan Isten szava, amely az első embert életre hívta, ma is életet ad nekünk; ahogyan Krisztus szava: „Ifjú, néked mondom, kelj föl!” (Lk 7:14), életet adott a naini ifjúnak, úgy ez a szó: „Támadj föl a halálból!” – életet jelent annak, aki elfogadja. Isten „megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának országába” (Kol 1:13). Mindezt följánlja nekünk Igéjében. Ha elfogadjuk az Igét, megszabadulunk. – *Jézus élete*, 320. o.

Közösségünkben vannak, akiknek bele kell kapaszkodniuk hitünk oszlopaiba, meg kell állapodniuk, sziklaalapot találniuk, ahelyett, hogy az izgalmak felületén hanykolódnának, ösztönösen viselkednének. Van-
nak a gyülekezetben lelki betegek. Maguk teremtette betegek. A lelki gyöngeségük az ingadozásuk következménye. Ide s tova hajtja őket a tanítás váltakozó szele. Gyakran összezavarják a dolgokat, gyakran két-

ségbe esnek, mert teljesen az érzések játékszerei. Feltűnést keltő, izgató vallást kedvelő keresztények, akik mindig újra, mindig másra éheznek. A fura tanítások megzavarják a hitüket, értéktelenek az Isten ügye számára.

Isten kiegyensúlyozott férfiakat és nőket hív, akiknek szilárd a célja, akikre számítani lehet a veszedelem és a próba óráján; akik olyan biztosan meggyökeresedtek és megállapodottak az igazságban, mint az örök halmok; akiket nem lehet jobbra-balra ingatni, hanem célegyenesen haladnak, és mindig az igazság oldalán szállnak síkra. – *Bizonyságtételek*, 4. kötet, 74–75. o.

A Megváltó győzött, hogy megmutassa az embernek, hogyan győzhet. Krisztus Isten Igéjével válaszolt Sátán minden kísértésére. Mivel bízott Isten ígéreteiben, erőt kapott a parancsolatai iránti engedelmes-séghez, és a kísértő nem juthatott előnyhöz...

Látszólag nincs tehetetlenebb, valójában mégis legyőzhetetlenebb, mint az a lélek, aki érzi semmiségét, és teljesen a Megváltó érdemeiben bízik. Ima, Isten Igéjének tanulmányozása által, és mert hiszi, hogy Isten állandóan jelen van, a leggyengébb ember is kapcsolatban lehet az élő Krisztussal, aki fogja kezét, és soha nem ereszti el. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 181–182. o.

Január 30., szerda – Az ötödik pecsét feltörése

Népének buzgó könyörgése meghallgatásra talál. Mert Isten szereti, ha népe teljes szívvel keresi és Őrá támaszkodik szabadulásért. Népe keresni is fogja, hogy az Úr megtegye ezeket értük, és Ő majd fölkel népe védelmezőjeként és megbosszulójaként. „Hát az Isten nem áll-e bosszút választottaiért, akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal?” – *A Te Igéd igazság*, 6. kötet, 1081. o.

Krisztus nem csak az utat mutatta meg, amelyen járnunk kell, hanem Ő maga lett a mi tanítómesterünk. Nem csupán azt mondta el, hogy engedelmeskednünk kell, hanem életével az engedelmisség gyakorlati példáját nyújtotta. Ezért Ő a mi segítségségünk. Előttünk járva ledöntötte

az akadályokat és azt kéri, hogy járjunk a lábnyomán. Áldott Megváltónk mondja: „Kövess engem. Én vezetek. Én vagyok az út, az igazság és az élet. Aki engem követ, nem jár sötétségben.” (lásd Mt 4:19; Jn 8:12)...

„Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törlöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevééről az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.” (Jel 3:5) A fehér ruha Krisztus feddhetetlenségének palástját jelenti, és mindazok, akik rendelkeznek ezzel a feddhetetlenséggel, a mennyei természet részesei. „És felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet” – mondja az Úr. – *The Upward Look*, 166. o.

A bátorság, a lelkierő, a hit és az Isten megmentő hatalmába vetett feltétlen bizalom nem egy pillanat műve. E mennyei eredetű tulajdonságok megszerzéséhez évek tapasztalata szükséges. Isten gyermekei már előzőleg a szent életre való törekvéssel és az igazsághoz való szilárd ragaszkodással pecsételték meg sorsukat. Számtalan kísértés közepette tudták, hogy szilárdan ellen kell állniuk, máskülönben elbuknak. Érezték, hogy súlyos kötelesség vár rájuk. Azt is tudták, hogy bármelyik órában felszólítást kaphatnak, hogy tegyék le fegyverzetüket. S ha életük anélkül zárulna le, hogy feladatukat nem végezték el, az örök veszteségük lenne. Buzgón elfogadták a menny világosságát, akár az első tanítványok Jézustól. Régen, amikor pusztákba és hegyekbe úzték az őskeresztényeket, amikor földalatti börtönökben haltak meg éhség, hideg, kínzások miatt, amikor a vértanúhalál látszott az egyetlen kiútnak szorongatott helyzetükből, még örvendeztek is, hogy Isten méltónak találta őket arra, hogy szenvedjenek az értük megfeszített Krisztusért. Ragyogó példájuk megnyugvás és bátorítás lesz Isten népének, akik majd olyan nyomorúságos időben élnek, amilyen még sohasem volt. – *Bizonyásgtélétek*, 5. kötet, 213. o.

Január 31., csütörtök – A hatodik pecsét felnyitása

A Megváltó prófécijának, amely Jeruzsálem pusztulását jövendöli meg, lesz egy másik teljeseése is, amelynek Jeruzsálem rettenetes el-

pusztítása csak halvány árnyéka. A kiválasztott város sorsában annak a világnak a pusztulását láthatjuk, amely Isten kegyelmét elutasítja, és törvényét lábbal tiporja... Irtózatot következményei lettek annak, hogy az ember elvetette a menny uralmát. De még ennél is sötétebb az a kép, amely a jövőbe mutat. A múlt történelme... mi ez annak a napnak a rémségeihez képest, amelyen Isten teljesen visszavonja fékező Lelkét a gonoszoktól, és nem tartja többé féken az emberi szenvedély és a sátáni düh viharát! Sátán uralmának következményeit akkor úgy fogja látni a világ, mint soha azelőtt. – *A nagy küzdelem*, 36. o.

Tekintetünk ezután nemsokára kelet felé irányult, ahol egy kis sötét felhő tűnt fel, alig volt féltényérnyi nagyságú. Mindnyájan tudtuk, hogy ez az ember Fiának a jele. Mély csendben néztük mindnyájan a felhőt, amely mind közelebb jött hozzánk, mind világosabban, fényesebben és dicsőségesebben ragyogott, amíg végül egy nagy, fehér felhővé vált... Szemei olyanok voltak, mint a tűzláng, amely át- és átjárta gyermekeit. Minden arc elsápadt, és akik Istent elvetették, azokat sötétség vette körül. Mindnyájan így kiáltottunk fel: „Ó, ki állhat meg az Úr előtt? Tiszta-e a ruhám?” Az angyalok abba hagyták éneküket, és egy ideig a legfélelmetesebb csend uralkodott, amikor Jézus felkiáltott: „Akiknek szívük és kezük tiszta, megállhatnak: kegyelem elégséges számotokra.” Arcunk sugározott a boldogságtól, és szívünket teljesen betöltötte az öröm. Az angyalok még erőteljesebben kezdtek énekelni, miközben a felhő egyre közelebb jött a földhöz. – *Tapasztalatok és látomások*, 15. o.

„De kicsoda szenvedheti el az ő eljövételének napját? És kicsoda áll meg az ő megjelenésekor? Hiszen olyan Ő, mint az ötvösnek tüze, és a ruhamosóknak lúgja!” (Mal 3:2)

Aki Isten fiának és leányának vallja magát, jellemében Őt kellene képviselnie... Itt van tehát a lehetőség, hogy olyan jellemet alakítsunk ki, amely belépést biztosíthat a mennyek országába. Aki megtartja Isten parancsolatait, joga lesz az élet fájához, és bemehet a kapukon a városba. Isten az Ő szeretete folytán adta a törvényt, hogy megmutassa, milyen jellemtulajdonságok nem lesznek megtérve a mennyben, és mit kell elhagynunk. Oda nem mehet be olyan, akit lopással, házasságtöréssel,

gonosz vagy tisztességtelen beszéddel vádolhatnak, mivel ez újabb háborút robbantana ki a mennyben. Isten törvénye azért adatott, hogy az embereket elszakítsa ezektől a gyakorlatoktól, és jellemük az Ő jelleméhez igazodhasson. – *The Upward Look*, 105. o.

Február 1., péntek

„Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögözés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.” (Eféz 5:27)

Krisztus nemsokára megjelenik az ég felhőin, és várunk kell Őt, készen kell lennünk szeplő vagy sömörögözés nélkül... Isten megtérést előidéző hatalmának kell megnyugodnia rajtunk. Tanulmányoznunk kell Krisztus életét, utánoznunk a mennyei Példaképet! Gondoljunk tökéletes jellemére, hogy elváltozzunk az Ő képmására. Isten országába csak az léphet be, aki akarátát Krisztus akaratának vetette alá.

A névleges keresztények túl közel kerültek a földi dolgokhoz. Megtanulták észrevenni a közönséges dolgokat, az elméjük pedig azon időz, amit szemlélnék. Vallási életük gyakran felszínes és hiányos, a szavaik könnyelműek és értéktelenek. Így hogyan tükrözhetnék Krisztus kép-mását? Hogyan terjeszthetik a feddhetetlenség Napjának ragyogó sugarait? (...)

A mennyben nincs bűn vagy szenny, és ha mennyei légkörben szeretnénk élni, ha szemlélni akarjuk Krisztus dicsőségét, akkor meg kell tisztítanunk a szívünket; a jellemünk pedig az Ő kegyelme és igazsága révén nyerje el a tökéletességet. Ne engedjük, hogy magunkkal ragadjanak a gyönyörök és a szórakozás, hanem készüljünk a dicsőséges otthonba, amelyet Krisztus készít számunkra...

Krisztus nemsokára eljön dicsőségben, és amikor megjelenik, a világ majd kívánni fogja, hogy bárcsak a kegyeibe férközhetne. Akkor majd mindenki vágyódik egy mennyei lakhelyre, ám aki most nem vallja szavaival, tetteivel és jellemével Krisztust, nem várhatja el, hogy majd Ő is vallást tesz róla az Atya és a szent angyalok előtt. (...)

Ó, milyen boldogok lesznek azok, akik készültek a Bárány menyegzőjére, akik felöltötték Krisztus feddhetetlenségének ruháját, és az

Ő gyönyörű képmását tükrözik! Fehér gyolcsruhát viselnek, ami a szentek feddhetetlensége, Krisztus pedig az élet vizéhez vezeti őket; és Isten letöröl a szemükről minden könnyet, és örökké fognak élni, mint Isten. – *In Heavenly Places*, 285. o.

További tanulmányozásra

Bizonyságtételek lelkészeknek, „A világ ínsége” című fejezet.